

[Per Stig Møller]

tænkningen sidst i forbindelse med reformen, at det var de selvstændige ledige, som kom af med 22 mio. kr. i feriedagpenge. Det er ikke blevet ændret på trods af kritikken.

Det er stadig væk en ret at tage børneorlov og ikke et aftaleforhold. Der er stadig væk ikke det genbeskæftigelseskrav, som vi stillede krav om, og som jeg betragter som meget vigtigt, hvis man skal have flere mennesker ind i beskæftigelse, når folk går ud på orlov.

Om forældreorloven må man jo sige, at den oprindelige model, som vi indførte i 1992 i fællesskab, jo viser sig at virke, idet allerede den har fået mange til at gå på forældreorlov.

Hvad angår EF-ændringerne, må jeg selvfølgelig respektere, at de har været nødvendige, men de giver jo altså færre mennesker i jobtræning på grund af de krav, der er stillet, fordi man efter 6 måneder skal uddanne eller garantere beskæftigelse. Det vil betyde, at man vil være mere varsom med at tage folk i jobtræning efter de ordninger.

Dette betyder så, at arbejdsmarkedsreformen bliver dyrere end forudset. Vi sagde allerede dengang, at der manglede mange, mange hundrede millioner kroner, og man kan nu forudse, at det bliver endnu dyrere, fordi der bliver færre, der kommer ind i jobtræning på grund af ændringerne, og man ikke har genbesættelseskravet.

Det vil så betyde, at en bruttoskat, som vi forudså ville vokse, også vil vokse, og det betyder igen, at skattetrykket også vokser. Og af de grunde – fordi vi ikke vil være med til at sætte ting i gang, som med garanti øger skattetrykket, og fordi man ikke har imødekommet os på genbesættelseskravet og på aftaleforholdet – vil vi være imod dette forslag.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg kunne høre på hr. Per Stig Møllers indlæg, at han ikke mente, at julefreden helt skulle have lov til at sænke sig. Det kunne jeg høre på de argumenter, der fremkom. Jeg skal prøve at tage fat i et par stykker af dem.

Jeg synes, det ville være lidt mærkværdigt, hvis vi havde den arbejdsform, at vi først skulle have tingene godkendt i EF, inden vi selv havde fundet frem til, hvordan vi ønskede tingene udformet. Jeg synes, det ville være at vende tingene lidt på hovedet. Det er jo ikke EF,

der skal bestemme. Men det er klart, at når vi har vedtaget noget her, så har vi selvfølgelig også et kollegialt ansvar for, at det fællesskab kan fungere, og at det også fungerer på en sådan måde, at vi ikke kommer ud i en konkurrenceforvridning. Det burde vi kunne være enige om.

Det er rigtigt, det, der blev fremført om, hvad arbejdsgiverne har givet udtryk for at de mener om retten til forældreorlov, men det, jeg har lagt mærke til som noget positivt, og som jeg også synes De Konservative burde bemærke, er den holdning, der nu er lagt op til, nemlig at vi nu skal se at få det mest positive ud af disse ordninger, således at de bliver til glæde for medarbejderne, til udvikling for medarbejderne, og således at der bliver livskvalitet i virksomhederne.

Det er trods alt et godt og brugbart signal, som jeg synes vi burde tage ad notam. Men selvfølgelig må vi også være klar over, at arbejdsgiverne ikke har ændret deres grundholdning til alt det, der hedder aftaler.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det, jeg sagde, var jo netop, at der ikke kommer den mængde uddannelse til glæde for medarbejderne, som vi gerne ville have haft, fordi man altså nu får større forpligtelser som arbejdsgiver, hvis man tager nogle ind i jobtræning på 6 måneder efter ændringen med EF.

Det er jo sådan, at man godt kan sende sine forslag til høring, så man ikke skal komme i den, synes jeg, mere akavede situation, at man først vedtager en ting og så kommer og siger: Undskyld, vi må for resten lave den om igen. Det er faktisk en praksis, man udmærket kan anvende, at sige: Støder det imod konkurrencereglerne, hvis vi gør sådan og sådan?

Jeg er enig med EF i, at man ikke skal have statstilskud i de forskellige lande i forbindelse med arbejdskraften, for derved forvrider man jo konkurrencen, og det vil sige, at de stater, der har flest penge at putte ind i statstilskud, så kan sænke ledigheden. Det er jeg enig med EF i, og det forstår jeg også at Socialdemokratiet er.

Men så kunne vi måske også være enige om, at vi faktisk hellere skulle komme i den situation, at vi giver generelle ændringer for er-